

Europejski nakaz ochrony

Η σελίδα αυτή μεταφράστηκε από μηχανή και δεν μπορούμε να εγγυηθούμε την ποιότητά της.

Środki służące ochronie praw orzeczone na rzecz ofiary przemocy i molestowania mogą być wykonane w innych państwach UE.

Prawo do dalszego korzystania ze środków ochrony po przeprowadzeniu się do innego państwa członkowskiego

W celu skutecznej ochrony ofiar przemocy i molestowania władze krajowe często udzielają im szczególnych środków (zakaz zbliżania się, zakaz lub podobny nakaz ochrony), które pomagają zapobiegać dalszej agresji lub ponownemu atakowi przez przestępcę. W przypadku wydania środka ochrony w danym państwie członkowskim osoba podlegająca ochronie może zechcieć w dalszym ciągu korzystać z tej ochrony po przeprowadzeniu się do innego państwa członkowskiego lub w czasie podróży do tego państwa. W tym celu UE wprowadziła mechanizm wzajemnego uznawania środków ochrony.

Krajowe środki ochrony mogą mieć charakter cywilny, karny lub administracyjny, a ich czas trwania, zakres i procedury przyjmowania różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Ze względu na odrębne podstawy prawne w prawie Unii Europejskiej wzajemnego uznawania środków cywilnoprawnych i karnoprawnych, zaistniała konieczność przyjęcia dwóch odrębnych instrumentów, by zapewnić obieg trzech najbardziej powszechnych środków ochrony w Unii Europejskiej. Nakazy ochrony objęte dyrektywą i rozporządzeniem dotyczą sytuacji, w których dana osoba będąca ofiarą lub potencjalną ofiarą przestępstwa, może powołać się na zakaz – wobec osoby stanowiącej zagrożenie – wstępu do pewnych pomieszczeń, nawiązywania kontaktu przez tę osobę, zbliżania się tej osoby lub innych takich uregulowań.

 Dyrektywa 2011/99/UE w sprawie europejskiego nakazu ochrony ustanawia mechanizm umożliwiający uznawanie nakazów ochrony wydanych między państwami członkowskimi jako środek prawa karnego.

Jeżeli dana osoba korzysta z nakazu ochrony w sprawach karnych wydanego przez jedno z państw członkowskich, może wystąpić o wydanie europejskiego nakazu ochrony.

Ochrona powinna być przyznawana za pomocą nowego środka ochrony przyjętego przez państwo członkowskie, do którego udaje się lub przeprowadzić uproszczoną i przyspieszoną procedurę.

Jeżeli jednak korzystają Państwo z nakazu ochrony w **zakresie prawa cywilnego wydanego w państwie członkowskim swojego miejsca zamieszkania, mogą Państwo skorzystać z rozporządzenia (UE) nr 606/2013 w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych**, które ustanawia mechanizm umożliwiający bezpośrednie uznawanie nakazów ochrony wydanych w formie środka z zakresu prawa cywilnego między państwami członkowskimi.

W związku z tym osoba objęta cywilnoprawnym nakazem ochrony wydanym w państwie członkowskim miejsca zamieszkania może się na ten nakaz powołać w innym państwie członkowskim, przedstawiając właściwemu organom **zaświadczenie** potwierdzające przysługujące jej prawa.

Dyrektywa i rozporządzenie stosuje się od dnia **11 stycznia 2015 r.**

Ta wersja treści strony została przetłumaczona maszynowo. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

Ostatnia aktualizacja: 01/10/2019